

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Gravi cum &c. Galliæ Clero conceditur facultas bona temporalia
distrahendi, usque ad summam centum quinquaginta millium libratum pro
Rege Carolo IX. ut Regni necessitatibus subveniat: anno 1568.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

tempus professionem emittunt, & ex clauſtro exire, vel dimitti, ad ſaeculum redire liberè, & licitè poſſunt, Religionis prætextu absque titulo ſufficientis Beneficii, nec iuxta dicti decreti tenorem ad Sacros Ordines ſe promoveri præſtudent, & à nonnullis Episcopis paſſim promoveantur; atque inde plerumque illud inconueniens eveniat, ut ſic promoti, & à clauſtro exeuntes, & per ſaeculum vagantes, vel mendicare, vel ſordidum quaestum exercere, non ſine ipſorum dedecore, ac Ordinis vilipendio, & quamplurimorum Chriſtiffidelium ſcandalo cogantur. Noſ igitur qui ſingulorum Dei Miſteriorum honorem, & decus (quantum in nobis eſt) ſinceris exoptamus affectibus, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolice poteſtatis plenitudine, hac perpetuè valitura ſanctione, decretum prædictum de Clericis ſæcularibus loquens, ad omnes, & ſingulos, etiam cuiuſcunque Ordinis Clericos Religioſos ſive Sæculares, more religioſorum viuentes in communi, non profeſſos, harum ſerie extendimus, & ampliamus, ac Religioſis, & aliis prædictis non profeſſis, ut ad Sacros Ordines promoveri, nec non omnibus, & ſingulis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, & Episcopis, gratiam, & communionem Sedis Apoſtolice habentibus, ut Ordines ipſos huiuſmodi Religioſis perſonis impendere, niſi obſervata forma dicti decreti, Noſ virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ poena interdiciamus, & prohibemus, ac contrafacientes per annum à præſtatione talium Ordinum ipſo jure ſuſpendimus: ſtatuentes, & decernentes promotiones quarumlibet Religioſarum perſonarum prædictarum ad Ordines huiuſmodi contra ipſius decreti Concilii Tridentini formam, etiam cuiuſvis licentiæ illis ab Apoſtolica Sede, vel illarum Superioribus cuiuſcuſque dignitatis, ſtatus, gradus, & præminentia exiſtant, etiamſi Pontificali dignitate fungantur, vel Cardinalatus honore præfulgeant, conceſſa, prætextu factas, executione prædictorum Ordinum omninò carere, nullasque proſus, & irritas exiſtere, ſicque promotas perſonas in Altaris miniſterio miniſtrare non poſſe. Quinimo miniſtrantes, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, & aliis gratis Clericis conceſſis omninò privari, & irregularitatis, aliasque in dicto decreto contentas poenas eo ipſo incurrere, à quibus, niſi à Romano Pontifice, vel in mortis articulo, minimè abſolvi poſſint. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumvis, Monafteriorum & Ordinum, etiam juramento & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, illis illorumque Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficaciffimis, reſtitutivis & inſolitibus clauſulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi aliàs pro illorum ſufficienti derogatione de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, datas, & decreta in illis impoſita, ac ſi de verbo ad verbum infererentur præſentibus, pro ſufficienter expreſſis & inferis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæterisque contrariis quibuſcunque. Et ut præſentes litteræ ad omnium noticiam perveniant, neve quis illarum ignorantia excuſari poſſit, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, præſentes litteras ad valvas Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolice, ac in acie Campi Floræ publicari, & earum exempla aſſigi, & imprimi, illarumque exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, & Sigillo

Prælati Eccleſiaſtici, vel ejus Curia obſignatis, eandem proſus fidem adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo &c. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milieſimo quingentefimo ſexageſimo octavo, Pridie Idus Octobris, Pontificatus noſtri, anno tertio.

Anno à Nativitate Domini Milieſimo, quingentefimo ſexageſimo octavo, Indiſtione undecima, die verò 12. Menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini PII, divinâ providentiâ Papæ V. anno tertio, retroſcriptæ Litteræ Apoſtolice aſſixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolice, & in acie Campi Floræ, dimiſſis in ſuperius expreſſis locis præſentibus Litteris per aliquantum temporis ſpatium aſſixis, & deinde ut moris eſt, amotis per Nos Thomam Callarum & Julium Parinum, prælibati Sanctiſſimi Domini noſtri Pii Papæ V. ac Sanctæ Apoſtolice Sedis Curſores.

Chriſtianus de Monte, Mag. Curſ.

Galliæ Clero conceditur facultas bona temporalia diſtrahendi, uſque ad ſummam centum quinquaginta millium librarum pro Rege Carolo IX. ut Regni neceſſitatibus ſubveniat: anno 1568.

VI.
Ex ibid.
Tom. IV.
pag. 745.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilecto Filio noſtro Carolo Sancti Chryſogoni à Borbonio tituli nuncupato, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Preſbytero Cardinali, ac Venerabilibus Fratribus Michaeli Senententi, & Fabio Gujacenſi Episcopis noſtris, & Apoſtolice Sedis, apud chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Carolum Francorum Regem Chriſtianiſſimum. Nunciis, ac Nicolao Archiepiſcopo Senonenſi Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

GRavi cum animi noſtri moleſtia intelleximus ex dilecto Filio Annibale Auricelario, quem ipſe Carolus Rex ſuperioribus diebus ad Nos miſit, quam aſſictæ & exhaustæ ſint facultates ſuæ, totiusque ſui temporalis domini, quantumque hujus ærarii opes ob maximas impenſas, quas ad ſedandos & componendos exitioſos periculoſiſſimosque tumultus ab Hugonotis hæreticis, & ſuæ Majeſtati rebellibus in ſuo regno concitatos facere coactus fuit, attrite, & penitus exanimatæ exiſtant, adeo ut pecunias, quibus regnum ipſum ab eiſdem hæreticis & rebellibus tueri ac conſervare poſſit, Fiſci regii rationibus nullo modo valeat comparare.

Quare idem Annibal ejuſdem Regis nomine Nobis humiliter ſupplicavit, ut aliquod opportunum & ſalutare ſubſidium ex bonis Eccleſiaſticiſque dicti regni ei ſubminiſtrare vellemus. Noſ conſiderantes dicti regni ſalutem, & Eccleſiaſtici Ordinis in eo conſervationem in hoc potiſſimum conſiſtere, ut Rex ipſe copias & firma præſidia alere poſſit, quibus dictos Rebelles & hæreticos è ſua ditione expellere, renitentes coercere, vel quoddam malle-mus, errores ſuos recognoſcentes ad ſanctam fideique Catholice cultum, & obſervantiam revocare valeat: eidem Regi præſentaneum auxilium afferre decrevimus, & cum aliunde non poſſit, ad perſonas Eccleſiaſticas dicti Regni, quamquam inviti, conſugiendum eſſe duximus. Habita igitur ſuper his, ſicut urgens & evidens neceſſitas periculique magnitudo poſtulat, cum nonnullis ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, prudentiâ & rerum agendarum experientiâ præditis, deliberatione matura, Vobis, de quorum eximia & ſingulari fidei integritate, pietate, & æquitatis zelo ſpeciale in Domino fiduciam obtinemus; Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium injungimus ac mandamus,

ut vos conjunctim procedentes, uno vel duobus, aut altero vestrum impeditis, & huic negotio intendere nequeantibus, saltem tres ex vobis omnem faciliorem & commodiorem modum, viam & rationem excogitare, & invenire studeatis, & procuretis, quatenus tot annui redditus, & proventus quorumcumque bonorum immobilium Ecclesiasticorum, etiam feudalium, & jurisdictionalium: ad quascumque etiam Primatiales, Metropolitanas, & Cathedrales, Collegiatas, Parochiales & alias Ecclesias: nec non Monasteria etiam, quae capita Ordinum disantur, ad Capitula, Conventus, eorumque Mensas, Prioratus, Praeposituras, Praepositorum, Praeceptorias, Dignitates etiam majores, & principales Canonicatus, & Praebendas, Personatus, Administrationes, Officia, caeteraque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura secularia, & Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis, Grandimontensis, Fontis-Ebraldi, & quorumcumque aliorum Ordinum regularia, nec non Hospitalia, & Militia, praeterquam Sancti Joannis Hierosolymitani, caeteraque loca Ecclesiastica etiam exempta in dicto regno & Ducatu Britanniae, ac Delphinatu, & provincia Provinciae, caeterisque dominiis, terris, & locis dicto Carolo Regi quomodolibet subiectis consentientia, quovis modo spectantes, & pertinentes, quot singulis annis ad summam centum, & quinquaginta millium Francorum ascendunt, ad tempus vobis bene visum, cum potestate illos redimendi, affrancandi, & liberandi, vendi, concedi, & alienari possint. Quo quidem modo per vos adjuvante Domino invento postmodum, redditus, ac proventus hujusmodi quibusvis personis, tam Laicis, quam Clericis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus, non tamen de fide Catholica suspectis, illos emere volentibus, pro pretio, seu pretiis repetibili, seu repetibilibus, etiam venditionis, concessionis, & alienationis, seu quovis alio titulo concedendi, assignandi, alienandi, reservata tamen ut praefertur Ecclesiis, Monasteriis, & aliis Beneficiis praefatis, illos intra tempus, de quo vobis expediens esse videbitur: ac etiam quovis alio tempore emptori restituto pretio per fiscum regium, seu per ipsos Ecclesiasticos redimendi & liberandi facultate: nec non super his quacumque instrumenta cum pactis, obligationibus, cautelis & clausulis in similibus apponi solitis faciendi, & celebrandi, ac omnes & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum, illis pacifice frui, & gaudere faciendi, nec eos per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, vel perturbari permittendi: Contradictores quoque & rebelles, ac vobis in praemissis non parentes, eisque consilium, auxilium, vel favorem dantes ac praestantes, per Sententias, censuras, ac poenas Ecclesiasticas, & etiam pecuniarias vestro arbitrio moderandas & applicandas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postposita compescendi, ac legitimis super his habendis servatis processibus sententias, censuras & poenas praefatas, quoties vobis placuerit, aggravandi, auxilium quoque brachii saecularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi, caeteraque omnia, & singula in praemissis & circa necessaria seu quomodolibet opportuna gerendi, mandandi, & exequendi, vobis plenam, liberam & omnimodam facultatem, auctoritatem, & potestatem, auctoritate & tenore praefatis, concedimus, & impartimur. Et nihilominus potiori pro cautela alienationis, venditionis & concessionis fructuum, & reddituum Ecclesiasticorum hujusmodi & instrumenta, quae per vos cum personis praefatis vigore praesentium fieri contigerit: ex nunc prout ex tunc, & e contra, postquam facta fuerint, harum serie approbamus & confirmamus, approbataque, & confirmata fore, & esse volumus, & decernimus, suppletes omnes & singulos, tam juris, quam facti, & quarumcumque solemnitarum, etiam sub-

stantialium in similibus alienationibus rerum Ecclesiasticarum observari debitarum, defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, ac decernentes alienationes, venditiones & concessionis, aliaque praemissa vigore praesentium, & juxta illarum formam & tenorem faciendam, suam debitam roboris firmitatem obtinere, suosque plenarios effectus fortiri, & per Ecclesias, Monasteria, & alia Beneficia praefata obtinentes, & alios quoscumque ad quos spectat, & imposterum spectabit, inviolabiliter observari debere, nec non tam illa, quam praesentes litteras ex quavis causa de nullitate, aut subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae defectu notari vel impugnari, & Primates, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Abbatissas, aliasque personas, dignitates, & alia beneficia praefata, nunc & pro tempore obtinentes, a praemissis & aliis in vim praesentium per vos faciendis, quovis, etiam enormissima laesionis praetextu, aut ex quacumque alia, etiam justissima causa, quomodolibet appellare seu reclamare, ac illis aliqua privilegia, etiam per Sedem Apostolicam, sub quacumque forma, vel expressione verborum concessa suffragari non posse. Sicque per quoscumque Judices & Commillarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate judicari, defini & interpretari debere: nec non irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, cum scientia vel ignorantia, contigerit attentari. Non obstantibus Litteris, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & praesertim Symmachii, & Pauli II. ac Pauli IV. & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, in Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Dignitarum, Ordinum & aliorum Beneficiorum praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis illis, & ea quomodolibet obtinentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudine, ac consistorialiter, aut in vim initi, & stipulati contractus inter ipsos, & Sedem praefatam, vel alias quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis & innovatis, etiam disponentibus, quod illis non nisi certis in eis expressis modo & forma observatis derogari non possit, & aliter facta derogationes nemini suffragari debeant: vel etiam de illis specialis, specifica & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda esset. Quibus omnibus illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissio inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus contrariis quibuscumque; Aut si Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Abbatibus, Commendatariis, Abbatissis, & aliis supra dictis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, atque etiam per praesentes decernimus, ut venditiones, concessionis & alienationes praefatae per vos in vim praesentium faciendae, in personas haereticorum nullo modo fiant, neque fieri debeant: quodque Ecclesiae, Monasteria, & alia Beneficia praefata adeo non graventur, ut divinus cultus in

eis manuteneri non valeat. Præterea quod pecuniæ ex huiusmodi venditionibus, concessionibus & alienationibus nisi in dicti Caroli Regis, sui que regni, & Catholice Religionis defensionem, nec in alios usus exponi omnino debeant, ipsæque pecuniæ interim penes personam fide & facultatis idoneam per vos eligendam, ac deputandam, realiter & cum effectu deponantur, quodque vos super his omnibus alia, & alia debite, & opportunè provideatis, prout tibi, frater Episcopo Gajacensis, mentis nostræ voluntatem ac desiderium prævius explicavimus, tibi que super his ab omnibus fidem indubiam adhiberi debere mandamus, & insuper quod præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo vestro, vel alicujus vestrum munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ injunctionis, concessionis, imperationis, approbationis, confirmationis, mandati, decreti, suppletionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Calendis Augusti, Pontificatus nostri, anno tertio.

Decernitur, quod in omnibus Provinciis Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci esse debeant duo Conventus pro Fratibus strictioris Observantiæ: an. 1569.

PIUS EPISCOPUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctum nobis desuper Apostolicæ servitutis officium crebrò nos admonet & inducit, ut personis quibuslibet regularibus, vigilantia nostræ partes efficacius exhibentes, eos in institutorum suorum regularium candore salubriter manuteneamus.

§. 1. Accepimus sanè nuper, quod in Ordine S. Francisci de Observantia nonnullæ sunt domus, & Loca, Recollecta nuncupata, in quibus dicti Ordinis Fratres arctiorem quam in cæteris vitam degunt, & propterea eidem Ordini commodum & opportunum esse censentes, ut in singulis dicti Ordinis Provinciis, duæ Domus, & Loca Recollecta huiusmodi existant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò decernimus, atque statuimus, quod in qualibet Provincia dicti Ordinis duæ ad minus Domus, & Loca Recollecta esse debeant. Et præfata Monasteria Recollecta nullatenus ab huiusmodi recollectione separari possint: Et Fratres in illis degentes etiam si velint (nisi de Ministri Generalis ipsius Ordinis vel Provincialis, & Discretorum Conventuum dictorum Locorum Recollectorum pro tempore existentium consilio) ad alia Loca non recollecta transferri nequeant, nisi eisdem Superioribus, ut aliter fiat, visum fuerit expedire.

§. 2. Decernentes præsentibus Litteras, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari, aut invalidari nullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispo-

sitionibus comprehendi ullatenus posse, sicque ab omnibus censi.

§. 3. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari debere, irritum quoque & inane, quidquid secus super his, à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Et nihilominus pro majori præmissorum occasione Venerabili Fratri Episcopo Conchen. & dilectis Filiis Causarum Curie Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Officiali Toleran. per præsentibus committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentibus Litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant illas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter observari, non permittentes aliquid contra præmissa quomodolibet innovari. Contradictores quoslibet, & rebelles per easdem penas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

§. 5. Non obstantibus præmissis quibusvis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis, etiam juramento & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque, aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 6. Cæterum quia difficile foret præsentibus Litteras ad singula quæque Loca, ubi expediens foret, deferre, volumus quod illarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub anno Piscatoris, die nona Martii, Millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Pontificatus nostri, anno quarto.

Adversus Beneficiorum Confidentarios: anno 1569.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Intolerabilis multorum perversitas, qui Sacrosanctas Constitutiones novis quotidie fraudibus cludere nituntur, seque illarum auctores in necessitatem adducit cautius providendi, quò pertinacium animi ab improbis conatibus, graviori sanctione proposita, reprimantur. Bene quidem & prudenter felicitis recordationis Pius Papa IV. Prædecessor noster ad tollendam fiduciariæ mancipationis Beneficiorum & Ecclesiasticorum corruptelam statuit, & decrevit, ut ipso jure vacarent Ecclesiæ, Monasteria, cæteraque Beneficia Ecclesiastica in confidentiam à quibuscumque, etiam Sac. Rom. Eccl. Cardinalibus, cujusvis personæ contemplatione, vel intuitu recepta, liberam illorum dispositionem, sibi, & Apostolicæ Sedi reservando: Nec valerent ipsorum collationes, seu concessionem, nec fructuum, nec pensionum reservationes, nec facultates alias transferendi, nec regrediendi, seu accedendi & ingrediendi ad Ecclesias, Monasteria & Beneficia supradicta, illaque recipientes fructus, pensiones, & alias res eorumdem indebitè perciperent. Prohibens quibuscumque, etiam sub cen-

VIII.
Ex Me-
moires,
du Clergé
de France,
Tom. 2.
pag. 436.